

med hr. Jann Sjursen, som i debatten har sagt, at det her er et holdningsspørgsmål. Allerede ved første behandling havde vi det her tema oppeforanlediget af fru Yvonne Herløv Andersen, og jeg tilkendegav allerede ved førstebehandlingen, at jeg personlig var positivt stemt over for et ændringsforslag af den karakter. Det har så også været behandlet i flere spørgsmål fra Retsudvalget til mig under udvalgsbehandlingen, hvor vi også har ydet den tekniske bistand til udarbejdelsen af ændringsforslaget.

Når nu det er et holdningsmæssigt spørgsmål for hr. Jann Sjursen, forstår jeg ikke, at hr. Jann Sjursen her under andenbehandlingen gør formalia til hovedtemaet, for det her drejer sig jo om den retsstilling, som nogle af os gerne vil give børn, der vokser op i et homoseksuelt parforhold, den retsbeskyttelse, som ligger i, at partneren kan adoptere et stedbarn.

Vi har under udvalgsbehandlingen fået belyst, hvordan praksis er i forhold til stedbarns-adoption, og det er ikke noget ukendt land. Derfor skal man ikke gøre formalia til et hovedomdrejningspunkt i sin kritik af ændringsforslaget her, men lade det være det holdningsmæssige, og der respekterer jeg selvfølgelig fuldt ud den holdning, som hr. Jann Sjursen repræsenterer.

Til gengæld må han så også respektere, synes jeg, den holdning, som vi andre har, og lade være med at smide formalia i hovedet på os. Det, der har været afgørende for min tilslutning til ændringsforslaget, er den praksis, der er for stedbarns-adoption i dag.

Når vi ser på det, der kaldes tvangsadoptioner, er det noget, der bruges med ganske stor varsomhed i Danmark. Det er der god grund til, specielt i de her sager, hvor der er tale om et forhold, hvor det ene par er et homoseksuelt par og den forælder, der ikke har andel i forældremyndigheden, men er den biologiske forælder, kan blive udsat for tvangsadoption.

Det er altså noget, vi er meget tilbageholdende med. Det forudsætter som udgangspunkt, at kontakten med barnet har været afbrudt i 7-8 år. Hvis barnet er fyldt 12 år, skal barnet også give samtykke til det, og hvis barnet i øvrigt har en modenhed, der tilsiger, at barnet har en holdning til det, også selv om barnet er under 12 år, ja, så skal barnets holdning også lægges til grund.

Så jeg mener, vi har alle beskyttelseshensyn inde i sagen, både til den biologiske forælder, som fortsat måtte være levende, og til barnet

med hensyn til at gennemføre en stedbarns-adoption, og det bærende i hele tankesættet er netop at give barnet den retsbeskyttelse, som ligger i, at man kan gennemføre en stedbarns-adoption.

Hr. Jann Sjursen var også inde på at ville afvise ændringsforslaget med henvisning til identitet, og det tilkommer selvfølgelig ikke mig som justitsminister at afgøre identitetsspørgsmål. Jeg vil bare sige, at hvis ændringsforslaget her ville blive afvist med henvisning til identiteten, ville det være en ændring i den praksis, der har været gældende for Folketinget hidtil.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg vil godt understrege, måske især over for justitsministeren, at denne her diskussion ikke bare har noget med formalia at gøre for Kristeligt Folkeparti. Det er også en holdningsmæssig diskussion.

Men når vi lægger lidt vægt på formalia i denne diskussion, så er det også, fordi vi har nogle spilleregler her i Folketinget og også har diskuteret lovkvalitet meget i denne her samling, hvor vi har lagt vægt på, at vi får forberedt tingene ordentligt.

Jeg må bare konstatere – det har med formalia at gøre; ministeren kan så lide det eller ej – at Folketingets formand i et brev af 13. april til fru Yvonne Herløv Andersen tilkendegiver, at han fraråder, at ændringsforslaget rent faktisk bliver stillet. Dernæst tilkendegiver Folketingets formand over for fru Yvonne Herløv Andersen i et brev af 21. april, efter at sagen er blevet diskuteret i Udvalget for Forretningsordenen, at ændringsforslaget godt kan stilles, og det bliver det så i øvrigt i forbindelse med betænkningssagens afgivelsen.

Det, der så er sket, er, at Folketinget har haft perioden fra den 21. april, hvor der er givet grønt lys for at stille nogle spørgsmål, og jeg har så via udvalget stillet en række spørgsmål, som fremgår af det bilag, der hedder bilag 29 til L 70, spørgsmål nr. 9-23. Svarene får jeg samme dag, som Retsudvalget skriver betænkning.

Så synes jeg ærlig talt ikke, at ministeren kan kritisere mig for at gå for lidt op i formalia, for det har rent faktisk betydet, at jeg fik stillet en række spørgsmål, som jeg fik fyret af ret hurtigt, men jeg har i øvrigt ikke haft mulighed for at følge op på de spørgsmål. Ministeren skulle tage at læse sine egne svar en gang til, for nogle af dem er præget lidt af en »Goddag, mand. –